

זכרון תורה מנשה

אכסניה לתורה וחסידות

י"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב

מיסודו של כ"ק מרן רביה"ק צוקללה"ה זיע"א

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

רבי עקיבא 65 בני ברק

שבת מברכים - פרשת תולדות

כ"ט חשוון תשע"א

גליון ת"צ

זמני כניסת וציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדר"ג	מוצ"ש
בני ברק	4:25	5:25	6:00
ירושלים	4:11	5:24	6:03
בא"ר פארק	5:30	6:46	6:58

מברכים החודש ה' חשוון ביום א' וז' מולד כסלו
מוצ"ש ק' שעה 04:30 חלקים

דברי תורה

ממורינו הגה"צ אב"ד דקוהלינו
שליט"א

אולי ימושג אב וגו' תדק רבקה את מנה עש וגו' תלמז
את יעקב וגו' וימשהו ויאמר הקל קול יעקב וחדדים יד עש
וגו' ויהי את רח בדיו ויברכוהו ויאמר ראה רח בני כרה
שדהו (כו, כז)

ויל"ד הלא הריח היה מדברים ולמה אמר ראה רח בני
ויל"ד עיניו שכרבו כס"ק וינס אלמולך בפרשתו כ"ה
א"י ורבקה אמרה, בתוך ד"ל אבל אכ"י אש חלק, ר"ל
שאני צריך לחות חלק ומצונחצח צח בעברותו יתבדק
ויעלה בלי שום סיג ופסל, וכן ואל"ה ח"ו ע"י השמיות
יומשך לים מעפדת ת' כלל, ואל"ה ימושג אב שבשמים
הבורא ויעלה ימשש ויפסש במעשי ויהי' בעיני
מנותשת עוכו עכ"ל. ק' ודע הפחד והדרה הלו של יעקב
הלבישה רבקה את יעקב את בגד עשו, וכוונתה בה חתה
כמ"ש בסה"ק הנ"ל בליקט שושנה בד"ה שמעות מקשים
על המשנה, בתוך ד"ל ק' נראה הנה פרש על שאמר
הש"ת "תלשע" ויחלחלחטא, והשיב לו ויחלחלחטא באמה
אחרת, וד"ו לאתו צדיק שקטרעל שראל, ויפרשושק
היה כונת הושע החלפם באמה אחרת ותראה בכל
אומות אם יש כצא בן, והשפל הגזע בשראל הוא
יותר טב מטובים שבאומות, ומצא בהסתכל בהאמת
הבורא ויעלה ימשש ויפסש במעשי ויהי' בעיני
את יעקב מדי עשו, שבאם ימששו ויפסשו במעשי ויחלחלחטא
בני יעקב, ויבואו ד"ל לקטר עליו שאן מעשיהם הגונים
ויהיו מעליהם התשובה ב"ה שירח את מנה עש וא
יוודע מעלת בני יעקב וד"ל וסבם, בראות התפיש
וההבדל ביניהם לבן עשו, וז"ש וימששו ויאמר הקל קול
יעקב וחדדים יד עשו, דהיו שיש דסודות מעבדות בני
יעקב ואינו משלמות הגמול, ע"ז אמר ויהי את רח בנה
שהיו בגדיו של עשו, ומד בהריח אתבגדיו עשו אמר רח
רח בני כרה שדה, היינו שש"י רח בגד עשו נתברר לו
שרח בני יעקב כרה שדה אש ברכו ד', וז"ש (פנחס)
(ל) וירחאת רח בגדיו אל יתקיר' בגדיואלא בגדיו, שאפי'
יקנן שבשראל מלאם מצות כרמון, ועי' במד' (ס"ה)
(כ"ה) העובדות הנוראות מיסין ויקום איש צחצחת
שהיו עברנים ולבסוף עש תשובה וקדש שם שמים,
והיונו שש"י תהרה בדי עש א' עלה באר רח הטב
מפניו של בני יעקב הטובים מהטובים שבאומות, ומ
מעק שראל.

וידר יצחק חדרה גחלה עד נאד, ברש"י ומדרשו ראה
גיהנום פתוח מתחתיו.

ולכ היר עד השוא חשב יצחק שעש חלק ביד השו
ומעשיו צדקים, ומן השמים חידה את להסתר את עש
האמתי מצחק, ועכשיו ברעג אוד תגלה כל פרעפ
האמתי של עש ליצחק וראה גיהנום פתוח מתחתיו, מה
זה ועל מה זה, וי"ל עי"מ דארת מווד מוב כס"ק בא
מים חיים אשר דברסת היה הבחנה שבואו לעקב דוקא
במד מה ובחכמה וכלא דעת נפש יצחק, בכי' שישא דארץ
מקלחתה עי"י, שם אילקין פה מן הצניעות שלא יתגח
החיצונים אם יהי' דתגלגל כמבאר שם באר, ודרמב"ן
המשך בעמ"ב

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר
שליט"א

מוצ"ש ק' תולדות תשס"ח - ארה"ב

לומדים פשט בפסוק על כל העניינים, ו
של צדקי עליון וז' של פשוטי העם
ע"כ.

עוד יש להתבונן שהנה בתחילת הפרשה
מבואר שעשו צא ראשון ועקב אע"ה
אחזו מעקבו כדי שלא ייצא עש ראשון
אלא הוא יעקב ורש"י"ל מפרש שבדן
רצה לעכבו כי יעקב נוצר ראשון ועשו
אחרון וס"ה"ט העצר אחרון יוצא ראשון

אלא שעקב אע"ה רצה שכמו נוצר ראשון וממילא מגיע לו
הבכורה ולכן שאף הוא יצא ראשון אלא שהמחוצף עשיו לא הסכים
ויצא ראשון, וא"כ יש להתבונן למה עשה הש"ת שיוולדו ק' ולא שיצא
יעקב ראשון ולמה סיבב הש"ת שעש יצא ראשון ובתורה"ק אי
פשעא"ם לכן י"ל שאדברא כדי שהיה ליעקב אע"ה הבכורה בשלמות
לכן זה כך מ' אילו היה יוצא ראשון היה צריך לחוצר השני וא לא
היתה בכורתו שלמה מ' נוצר שני שהרי העצר שני יוצא ראשון, לך
סיבב הש"ת שיווצר ראשון ויצא שני וישלם את מה שחסר ע"י
שיקפה דבכורה מעשיו ושוב שלים מה שיצא שני והיה בכור שלם.
משא"כ אם היה יוצא ראשון ועצר שני לא יכול להשלים ע"י קנייתו
הבכורה משום שייצא שני הוא ענין של מעשה בעלמא לכן יכולים
להשלים ע"י מעשה כמ"כ של מפרת הבכורה משא"כ אילו היה יוצא
ראשון ועצר שני זה בבר מציאות בעצם שנוצר שני וא"ל להשלים כ"כ
ע"י מעשה לא מכירת הבכורה, זה הענין שעש הי' בכור שירות יעקב
מכל הצדדים.

עוד צריך להבין במה שכתב ויגדלו הנערם ויהי עשו איש וידע צד כו
ויאהב יצחק את עשו, ולכא"ו צריך להבין הרי כולם ידעו שעשו הוא
שפילע גדול ואינו אלא מעמד פנים כאילו הוא צדק ואך הצלח
לעבוד ק' גם על יצחק להסתד ממנו רשעות עד שיסבד יצחק שהוא
צדיק, ויותר קשה שהרי כתיב ותיחיה נשות עש מרת חה ליצחק
ורבקה א"כ חאים מה שאפי' יצחק עצמו לא מצאחן בעיניו כל העשו
הזה ועכ"י רצה לסברו וק' או אולי כתוב ויחדר יצחק חדרה גדלה עד
מאוד ופירש"י ראה גיהנום פתוח מתחתיו אבל עד אז סבר שהוא
צדיק וא"כ אך נוכל להבין כאן שאמר יצחק את עשו...

ובתורה יש התבה פשטים לכן י"ל לפ"מ שמוכא שישאק אביו היה
מצד הגבורה ואברהם מצד החסד, ותה יצחק אביו שהיה אוד
ישראל לא יכל להבין שיש לו כזה עש"ל רשע לכן הסתכל על עש
באופןה שאולי עשו הולך כצדק נסתר ובדרך נסתר וכל אלו הדברים
הגרועים שרואים עליו הם רק כבחוץ כמ' מצד הגבורה שהפנימיות הוא
דרך נסתר ולכן ק' הן אותו יצחק, אבל בעת שצא לית את הברכות
לכלל ישראל לדורת שם כבד נעצר ובהל משום שראה שמשמים
סיבבו שעשו לא יקבל הברכות ודאו לו בזה שעשו אינו ראוי לברכות
לכן אז החל להבט שטב בתוך עשו מכף ראש ועד רגל לבחון אותו וא
גילה שזה א' ביטעות עשו א' שפילע חר"ל שגהנום פתוח מתחתיו
ולכן אמר על עקב אע"ה גם בחך יהיה שחא ראוי להם ולא עשו וא
המשך בעמ"ב

הנה תחילת פרשת אלה תולדות יצחק ק
אברהם אברהם הוליד את יצחק וכבר
העולם מקשה וס' רש"י הק' מדיק למה
חזור בפסק תולדות יצחק אברהם הוליד
את יצחק והרי זה כפל הלשון ובתורה אי
פשעא"ם, והנה קני קה מן אדמו"ר
מוהר"מ זיע"א מסבד זאת ע"ד המספר
מהרה"ק מרן רבינו משה מלעלוב בעת
שעזב את חו"ל ועלה להשתקע בארה"ק

הלך להפך מצדקי דורו ומשהגיע אל הה"ק רב שום נבעליא
ז"ע ראש חודש אלול היה, וא"ל הה"ק מבעלו פי על מה
שואמרים בהלל של ר"ח יוסף ה' עליכם ועל בניכם ולכא"ו
הוא כפילות אלא שבא לומר שעקר מעלת הבן ע"י ההבנה של
אביו להולידו כדאי, והו' יוסף ה' עליכם" ע"י שתוסף קדושה
עליכם מתחלה ושפיע"על בניכם" אלא שאלה לא עדיין
יש תיקון אוד לידת הבן ע"י שיקדש האבא"ע א' ישפיע זה על בנו
וזהו שוב עליכם" שתקדשו שוב עצמכם ושפיע זה ועל בניכם" על
הבנים שתקדשו כמ"כ וזה א"ל הה"ק מבעל בעת שנפחד ממנו
שאלו רוצים לנסת למנים צדיקים צריכים להיות לסתחילה יהוד
באמת ומי שלא הצליח מה ועכשיו רוצה להיות בעל תשובה
ומעשים טובים א' גם בזה יזכה לבנים צדיקים, ובהו פי מרן קני
הקה"ט מוהר"מ זיע"א דכפילות הנ"ל רש פרשתנו, והו' כדמו
יצחק הראשון למ' שהוא לסתחילה יהודי כהו' בלידת בנו והשני
מרכו למ' שלא עלה ש' ועכשיו עשה תשובה ומותק העבר עדי"ו
אח"כ שוב אברהם הוליד את יצחק יכל להיות הולדה חדשה
ותולדה חדשה שיהיה ושפיע על הילדים שיהיו קדושים און
שטייגען בעס"ה"ש, לכן נהיה מה א' פרישע תולדה, ע"כ מומן
מוהר"מ זיע"א.

הנה הייתי פעם עם מאר אבא - מרן אדמו"ר הקה"ט זיע"א ודיים
מענין זה ופ"י הנ"ל של אביו מהרמ"מ זיע"א ואמר בקדשו שלכא"ו
יש להבין מה שייך אצל אאע"ה שהיה מול קודש קדשים מה שייך
לומר אצלו שדראשון לא היה כהו' ואח"כ נחה בעל תשובה,
והיבר בקדשו ותי' שכידוע צדיקים הולכים תמיד מדרגה לדרגה,
ולכן לעומת המדרגה של היום דאיה להם העברה של אתמול
חסרה כאלו ועושים תשובה על סדרון עבודתו עם ראתמול, ולך
הם שום שעת הלידה של יצחק חתה כהו' עכ"י אחר"י עשה
אאע"ה תשובה על עבודת יום אתמול להבא את יצחק אע"ה
למעלת מדרגתו היום, ואצלם הכונה שזה נחה נאך העכער און
נאך גרעסער יום ליום יביע אומד', שאלו הצדיק אבות כל יום היו
הולכים מדרגה לדרגה, וק' ש' נאמד אול מהרוז"נער, דהונוגערע
קנדער צריכים דרך ארץ מהאמטעט ודאלטעטע צריכים גם דרך
ארץ נאאלו שלפניהם וכן הוא בזה, והוסף מרן אבא זיע"א שהורה
הקדשה היא נצחית לכן תורה כדמו על כל אחד, לכן אפי' שאינו
במדרגה של אאע"ה כנ"ל עכ"י ס' ללמדיו שנק"פ יכול כאו"א
לתקן ע"י עבדה של היום מה שחסר לבניו אתמול, וממילא

גליון זה נודב ככלות השלושים

לעילוי נשמות, האי גברא רבא וחשיבא היקר והנערץ באנשים, לבו היה ער וחם
לכל דבר שבקדשים, וזה והקים דורות ישרים ממוזיקים, תורה וי"ש וחסידות
היתה כל רכושו וזמנתו כל ימי חייו, כלי מחזיק ברכות עד בלי די, הי"ם של
תורה וי"ש, תמים בדרכיו וחסיד במעשיו, ה"ה
הרה"ח ר' חיים ב"ר יצחק זאב ז"ל

הערמאן

נלב"ע בשביבה טובה ביום שב"ק ב' דר"ה מרחשוון תשע"א

ת.צ.צ.ב.ה

ה' יצחק ז"ל ידיו דינו האחים הנדיבים החשובים ויקרים, מחשובי קהילתנו
המעטירה, ורדפי צדקה וחסד כליו"ג, הקשורים בעוז ותעצומות למרן רבינו
שליט"א, ה"ה

הרה"ח ר' יצחק וואלף הערמאן הי"ו - ויליאמסבורג - ארה"ב

הרה"ח ר' אלכסנדר הערמאן הי"ו - ויליאמסבורג - ארה"ב

הרה"ח ר' מאיר הערמאן הי"ו - בארא פארק - ארה"ב

ברכת מזל טוב נאמנה מעומקא דליבא

הנה לשגר לידידנו היקר והנעלה, האדם היקר באשים, ראש וראשון לכל קדשים, רב תבונות
ועינים חלובות, שמו מהללים בכל התשבחות, העומד לימינו תמיד, יקר רוח מאוד נעלה, כופר
ממתקים וכולו מחמדים, איש האשכולות חי ורב פעלים לתורה ולכל דבר שבקדושה, טוב הלב
ידיד העד, קשור ומסור בכל נימי נפשו למרן רבינו הקה"ט זיע"א ולהבדלה"ח כ"ק מרן רבינו
שליט"א, ה"ה

הרה"ח ר' יחזקאל קרויט שליט"א - אב"י בבארא פארק - ארה"ב

לרגל שמחת הולדת והכנסתו בביתו של אאע"ה לבנו היקר כמר אלמולך נ"י בשעטמ"צ
ברכותינו אליו לרצון יעלה, שכל משאלות לבו לטובה ה' ימלא, ויבא אביו ואמו לגדלו ולחנכו על
מבוע התורה והחסידות, לשם ולתפארה, וביתכם יהא מלא ברכת ה' על נחתיו, ובט"ס.

המברכים מקרב לב - ידידיך וממירך השמחים בשמחתך.

=====

גליון זה נודב ליגל השמחה ע"י ידידנו הדגול והמפואר ראש ונחשון לכל דבר שבקדושה

הרה"ח ר' יחזקאל קרויט שליט"א

זכות ידידי רבבות תעמוד לו ולרועו עד סוף כל הדורות אב"י

תורת אמת

ממים יקום על הפרשה

ויעש להם משתה (כו,ל)

הנה שמעתי שמעתי מכבוד אדמו"ר הרב ממעבוס (בעל האורה ישראל) כאשר האדם עושה אויה נשואין לבניו משבס (כו,מ) כשמתו צעצעים אצלו בעת התפילה הציץ הטוב וחי' הרע, ואין כבודו להתבאר, נעצו ותקל דלדלו את ה' כגל' שיתקשר עצמו לצדיק אמת ויורשו מוחשטו (קונטרס הקלוטים)

ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר זה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחי לאמר (כו,י)

הנה דיבור הוא לשון קשה ואמירה היא רכה, ועשו היה ירא שלא יעשה עקב תבולתו וליטול דבריות, על כן התחכם יצחק ונתן עצה לעשו שידבר בלשון רכה בלשון יעקב, ויהיה סימן ליצחק שעשו הוא המדבר, דמסתמא יעקב ישנה וידבר מעשו בלשון קשות שידמה יצחק שה' עשו, אמנם רבקה ידעה ברוח הקודש מסימן שמסר יצחק לעשו, לזה אמרה ליעקב לאמר שיאמר בלשון רכה וטעם הדבר, הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו לאמר, שפקד עליו שיאמר בלשון רכה. וכן בזה מה שנאמר (להלן פסוק כג) הקול קול יעקב וגו' ולא הבירו ויברכהו, וקשה כיוון שהכיר הקול קול ה' מתגד להכיר הדין, א"כ במה הכיריו שהוא עושה ויברכהו. ולפי הנ"ל אתי שפיר שהיה זה ה' הסמן המובנה אם ידבר רכות שהוא עושה, וכאשר שמע הקול והוא קול יעקב א"כ נתאמת אצלו שזה הוא עשו, ואמר הקול קול יעקב ממש כדוסק וגם הדין די' עשו, עתה אין ל' שום ספק, ויברכהו (עין הדעת)

ויהי עשו לה שני גוויים בבגדיו ושני לאמים ממעין

יפדרו וזה (כו,כג)

ורש"י אלו אנטוניונים ורבי, שלא פסקו מעל שולחנם לא צנוו ולא חרות לאיבודת החמה ולא בימות הגשמים. ולכאורה נאי רבותא בזה, אבל הכונה הוא, שצריכין ללמוד לידע חריפות, וזה מכונה בשם צנוו שהוא חריף ואחר כך צריכים לחיות עליהם שלא יתכחשו, אבל ידעו הרע' ש' לו תמיד אמתלאות כדי להסיר האדם מלימוד התורה הקדושה, שבימי הקצין חס' ביותר ואי אפשר ללמוד כן בתפלה, ובתפלה חריף הקד' מעכב, אבל אצלם לא היה זה עיכוב מללמוד וזה שאמר אל פסקה מעל שולחנם שולחן של תורה לא צנוו ודברים חריפים וטעמים ברובם של עולם ולא חרות שחורו תמיד על משנתם לא בימות החמה ולא בימי הגשמים היינו שהחם והקור לא היה עיכוב אצלם (דרשות מהר"ם שקבשם החת"ם סופר)

ויתרצו הבנים בקרבה (כה,כב)

הבנים רומזו ליצר טוב ויצר הרע, הס"ת ויתרצו הבנים בקרבה, מס' נ"א, רומז לתפילה כדאמי דברי ינאי אין נא אלא לשון בקשה (ברכות ז), כשמתו צעצעים אצלו בעת התפילה הציץ הטוב וחי' הרע, ואין כבודו להתבאר, נעצו ותקל דלדלו את ה' כגל' שיתקשר עצמו לצדיק אמת ויורשו מוחשטו (קונטרס הקלוטים)

ויתרצו הבנים בקרבה וגו' (שם)

ורש"י רבותינו דרשוהו לשון רציה, כשהיה עובר על פתחי תורה של שם ועבר, עקב רץ ומפרסם לצאת עובדת על פתח עבודת אלילים, עשו מפרסם לצאת, בדרך צחות יש לומר בדלמלא עקב פרסם לצאת לתורה ולא יצא משום ענין וזה הראשון ללדע, ולכן היה הרע' מעכבו מלצאת, אבל עשו מדוע לא יצא לבתי עבודה וזה הרי אף אחד לא הפרע בעדו, אלא עשו ישב על הפסח ולא רצה לצאת כדי שיעקב לא יוכל לצאת לבתי כנסיות ובתי מדרשות כי הרע' יכול גם לוותר על ביהו ואפילו כשרב חשקו לקר, והעיקר שלא יוכל הצדיק לקיים ולעשות מצות ומעשים טובים, (דברי ישראל בשם קינו דה"ק רבי יחזקאל מקוריוו"ז)

ויהי עשו לה שני גוויים בבגדיו ושני לאמים ממעין

יפדרו וזה (כו,כג)

ורש"י אלו אנטוניונים ורבי, שלא פסקו מעל שולחנם לא צנוו ולא חרות לאיבודת החמה ולא בימות הגשמים. ולכאורה נאי רבותא בזה, אבל הכונה הוא, שצריכין ללמוד לידע חריפות, וזה מכונה בשם צנוו שהוא חריף ואחר כך צריכים לחיות עליהם שלא יתכחשו, אבל ידעו הרע' ש' לו תמיד אמתלאות כדי להסיר האדם מלימוד התורה הקדושה, שבימי הקצין חס' ביותר ואי אפשר ללמוד כן בתפלה, ובתפלה חריף הקד' מעכב, אבל אצלם לא היה זה עיכוב מללמוד וזה שאמר אל פסקה מעל שולחנם שולחן של תורה לא צנוו ודברים חריפים וטעמים ברובם של עולם ולא חרות שחורו תמיד על משנתם לא בימות החמה ולא בימי הגשמים היינו שהחם והקור לא היה עיכוב אצלם (דרשות מהר"ם שקבשם החת"ם סופר)

ויהי עשו אש וידעצד איש שדה (כו,כו)

ורש"י לצד ולרמות את אביו בפיו, ושואלו אב א' הדין מעשיו את המלך ואת התנ"ך, כמכור אביו שהוא מדבר במצוות ולדבר'י בני ידעו א' אלו אלא דברי שטות ובורות ומה תפעל יצחק מה, גם לאמר אין מרומם זאת בכתב, ונראה דמצינו (תולדות) ש' בחבורו של ר' פיסח בן אר' שלא אכלה שלא מן המעשה, ובה בא עשו לרמות שאף האדם במדרגתו זו שבהמותיו לא רצו לאכול מן הבית בשלפניהם, ובה לאשאר לאמר אפרש לעשר את התבן כדי שיהיו וגם את המלה, דאיתא שיש עוף שמאכלו מלה, והיו לו חיות ועופות מן הצד, ועליות בא בכיול לא ליה שאלה וז' עליונות הכתוב איש וידעצד איש שדה, שיש אדם בטל וצדק בקשתו חיות ועופות כפרש"י, והוא עול' ל' ביהו ל' ד' ולרמות את אביו, בשאלת האדם מעשיו ואת המלה ואת התבן בשלל בהמות חיות ועופות שמכחשות לעצמן לא רצות לאכול שלא מן המעשה, (האדמו"ר מצאנז השפ"ח ח"ג עק"ל)

דברי תורה - המשך מעמ' א'

כפ"ב (ו"ד) נראה שלא הגידה לו רבקה מעולם תבואה אשר אמר ד' להרביעם צעיר, כ' איך היה יצחק עובר את פ' ד' והוא לא תחלוץ ועתה לא רצתה לאמר לו ק' חוגר ל' כמאת ד' טום ל' ד', כשברכו אותו לא ידע יעקב ויחבר בל' בדי שמים, והוא ידע כי בסבת ה' יתברך יעקב מופ' בלב שלם ונפש חפצה וכו' עכ"ל, וכדך ה' אתא בשם צדיקים טעם שותחיו מצדק מעש' עשו, שאם היה נכסד את יעקב כ' הוא הצדק ועשו הוא הרע, הרי בשמעת דבריהם לא היה שם יצחק שילמד ממנו כי לבו היה על עשו ועל מעשיו, אלא עשה בחשם שצדק את עשו, והחזיק לחזק בדרכי שרם ה' שברכת חיה מותך שמה טובלך, ובספ"ק יעשה ישראל מביא בשם הדין ר"י מוארקה וז"ל שכל הברכות נתעשה אבות יעקב לבנם, וברכותיו היו ע"י סף כל החרות, וממא' א' היה יצחק אע"פ מוסר יעקב בבחנת יסג' ולא ח' ראויה לברכה אליו, רק כשהיה בבחינת יעקב, ולזה היה סבה מוקב"ה הדפ"ק בטובת בניו ובחסד לברך את יעקב בבחנת עש', ואין לאדם בישראל להגות מעשו, עכ"ל, ו

ולפי"ל מן הסתמה היה רק לצדק שיתברך בברכות בסתרה, ומתוך שמחה, ובבחינת עש', רק כהנה שיעקב תמכד מכל טעם ההסתרה, ומ' ברגע נתגלה ליצחק אמתות פ' עש' הרע, ולא מרגע זה ואילך תת' יצחק מידת וסלג אהבת מעשיו, וכל אהבת היות' א' וק' יעקב ואמר ד' ב' עם ברוך יהיה שהסכים על דבריו ומצאנו, ולאמר' עד הוסק' לו ב' ב' מה ע' ברכת בעץ יס' ק' ל' ש' ד' יס' א' וק' יס' א' ב' סבת אברם וגו' וכל ה' מאבתת היחידה והמיוחדת ליעקב. (תולדות תש"ט)

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

בירכו מדעתו ואת דורותיו, אבל לפני ק' אפי' שראו הע"ז של נשת עשו שהיו מורת רוח לצדק ורבקה זה אן יכולים לומר שזה על עשו רק נשותיו דם זה מוות רות, אבל על עש' שתחילה הסתכל שחא הו"ך בדרך גבוהה ונשגבה בדרך נסתר אף כשראה בענין דברות הקדושות משמים שסיבבו ליעקב ולא לעשו הבין שאינו ראוי כלל לברכה, והוא ל' ד' הר היטב מצבו של עשו וא' גלה את הביטערע עשו שהוא א' יענע סחורת

וידוע שכל מעלתו של עשו הרשע בכיבוד אב שלו, אבל אפי' על זה מובא מאמר חז"ל גדול רשעותו ששלחו אביו להביא צד מן השדה וכן השמים עשו שהחיות לא יחו ואו תפס כלב רח"ל ואת זה רצה להאכל את יצחק אביו ויל' שהרי שאפי' במעלה יחידה של של כיבוד אב עכ"ל כך נראה זה כיבוד אב של כמ' מל, אן ער האט אבער גוט געשפלט אן בסוף תפסו אותו ומוותו, סוף גב לתלה. ובכלל אפי' משהביא לאביו הרי אמר קיום אב

א' יענע כיבוד אב בחופזה ועזות, וכמה שוד' ש' פילע' עכ"ל היה משורש בתו ולא יוכל אפי' להחבוא. בתורה אי פשעא"ם ויש לעצור ולהתבונן ולהבין למה הוצרך יעקב אע"פ לפעול כל זאת והרי מעיקרא חז' ראו להגיע ליעקב אביו וברכות ולמה בא כל זה באופן כזה במתוהוהרי הוא זה מידת אמת ולמה סיב' השי"ת בא"ס זה, וכאן זה נראה לחפך, ואמנם מובא שברבקה זה תגלה ברוח' שחייב עקב לעשות ק' מ' הברכות היו צריכות לחול ליעקב ודורותיו ולכן באופן זה דיאק, ויל' פ' שיש כלל גדול דאי (תענית ת) אין הברכה שורה אלא בידם הסמוי מן העין וכדי שהלנקע לא יוכל לקסרג אילו זה הולך סדאי מצד הקדושה, לכן היה חייב ללך באופן סה, כדי שהיה"ל לא יוכל לשים עין עליו וכך יוכל יעקב לקבל הברכות בשלימות ללא הפתעה מצד השמן.

ועוד ענין יש לתרץ בפשטות שהעולם נוהג לומר שדבר טוב מגיע בקושי וע"י קשיים ולא בקל, לכן מלל שהלנקע מתנפל עליו ואינו נתון מנוחה אלא וברכות הוא דבר טוב, לכן זה הקדמה שיעג' לו בקושי וזה היה הסימן הגדול שאלו הברכות דם דבר טוב ביותר מלל ומאחר שהלנקע מפרע ואין נתון ממיאל זה מגיע בקושי וזה סימן אופאי גוטע זאך אומנח פה טובה גדולה בע"ז לו ולדורותיו, כדא' (אבות ה, יט) לפום צערא אגרא וס' אי ביהשלימ, ולפי"ז עפ"י דרך הנ"ל יל'פ' הנאמר חז"ל לפום צערא היינו אס'זה דבר שהוא קשה ומלא צער אי אגרא היינו סימן שמונה בו שכר גדול וטוב במיוחד.

השי"ת ירחם שלכל אחד משראליהיה הכל בקל ומתוך שמחה ונחת והרבה, כי האבות הק' כבר הוציאו את כל ישראל וסבלו עבור וכנגד כלם כאלו ההקדמות שעברו עליהם כיעקב אע"פ וס', ועכשיו צריך להיות רק יסוגרע מתוך צבחה ונחת והרחבה.

ובחמשך הפרשה כ' ותאמר רבקה אל יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אש' יעקב אותם חלילה, ויל' פ' שלכן כתוב ק' של קצתי אות ק' קמה משום שק' הוא ר"ת קדושה וק' חא מדמו על קדושה, וס' יעקב אביו חא קודש קדשים דהיינו לרמז שאם לוקח יעקב אביו מבעות דת פון ד' ביליגע סחורה איז זה יפגום ופרע לקדושתו חלילה.

ובחמשך פ' כשלך עשוי אשה כתיב וקח מחלת מחלת ופעם אחת כתיב את בשבת ולכא' קשה ממי' אלא מה לקח את בשבת אומנח פה טובה גדולה בע"ז לו ולדורותיו, כדא' (אבות ה, יט) לפום צערא אגרא וס' אי ביהשלימ, והיו נשים רשעיות כפז"כ על נציו הוסק' רשעה על רשעותו ביטערע סחורה, א"כ אף זה הולך יחדיו מרשעת עם מחילת עונות ולכאז צריך להיות א' מחילת - מחילת עונות או עתקה גיה שהתה סת' ישמעאל אבל שנים יחד אף משתלבים, ועוד יש להבין מה נעם ללמוד דם זה דואק כא' אצל בת ישמעאל סה חידוש של מחילת עונות, ובתורה פשעא"ס ויכולים לפרש מן שקודם כל זה טעות שיפלים ללמוד זה מצדיקים שבפרשה שהיה דם היו חשובים מאוד ולא היו צריכים לחולל להם על שם טמא עבדה או עון ח"ו כי ביצחק אביו ובנו יעקב לא היה צריך כאן שם מחילה, ולכן ראו לזה אים לבת ישמעאל רח"ל, שאפי' שעשו שכים כאלו את יצחק אביו לקח יעקב אע"פ הברכות באופן זה, עכ"ל זה מצוין ממנו בכבוד אב לאין ערוך שאן לו עון שצריך מחילה שאדאמא יעקב אביו קיים מצות כבוד אב ואם בשלימות ודבריו והתהג אלהם ברחמים ובתענוגים, ועוד טעם שילפין מפת ישמעאל אים מצדיקים כ' ויתר רצה לזה ש' געלדיגע חידוש שאפי' אותה סחורה כ' בשבת' ג"כ וסתה למחילת עונות ואן החפה והשבט בברכות הוא גדול כ"כ לסלילה ומחילה שאפי' אותה סחורה כ' בשבת' ג"כ וסתה למחילת עונות ואן צריך להאריך באלו הרשעים די עתסכטע אפי' עכ"ל וסתה למחילת עונות אפי' שעונותם ושפלותם ידועים, ומעשה לפי"ז יכולין לפרש מה דאיתא במג' (קידושין סג פסחים ה) האומר לאשה הרי את מקודשת לי ע"מ שאני צדק גמור אפי' הוא רשע גמור הרי"ז מקודשת שמו דהר תשובה בליבו בדעתו, ולהנ"ל אתא שפד שהרי"ז מקודשת מ' ע"י נישואין מחילת עונות ויכול להיות צדיק גמור אלא שנצרך דהר תשובה בב' זוכים לסלילה ומחילה, אבל עשו בליבטא א' עשו ובשבת נשאת בשבת, שלעפסם אופי אלע' שלעכטע גויים אלעם גטס פאר אלע' אדן.

עוד יש להעניב מעט ולהתבונן במש"כ כאן וישלח יצחק את יעקב וילך פתה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אח רבקה אם יעקב ועשיו ופרש"י א' יעקב ועשו איני יודע מה מלמדנו, ובתה"ק אי פשעא"ם לכן הו' שאין לו שום רשעה ברש"י הק' ובמש"כ איני יודע מה מלמדנו עכ"ל י"ל שאל לרמז אבן אורחא עוד דבר מן הד' שאך הוא שרבהקיהא אם יעקב ועשיו הרי חתה צדקת גמורה ואין צ"ל שאל לרמז אבן אורחא עוד דבר מן הד' שאך הוא הארמי אח רבקה ולס' יצא ממנה עשיו מ' אחיה היה לבן, ואי ע"ה פ' אחות נחשו (כסא בתרא קי). הנשוא אשה צריך לבדוק באזהרה ע"י אמו'ל רוב בנים דומים לאחי האם לכן משמע משום שלכן אחי רבקה לכן היא אם יעקב וגם אם עשיו ורש"י ש' איני יודע ס"ל שכנס יודעים ה' מאחות חשוון בן עמינבד וכאן זה מיותר ואי"ז כ"כ יניע חידוש כי בתה"ק תמליד יש חידושים ובה' מוכה מרובה.

השי"ת ירחם שיתקיימו כל דברות ובספר ברוך וכל ברכות האבות הקדושים בכללות ופרטות אופיא ויסע אופן אופיא אימי, ה' ירחם שנצח שימוא עכשיו כל הברכות הדאבות הק' ברכות וישועות וחסה דערלעבן משה דקטן ותמיד הרי חתה צדקת גמורה ואין צ"ל שאל לרמז אבן אורחא עוד דבר מן הד' שאך הוא הארמי אח רבקה ולס' יצא ממנה עשיו מ' אחיה היה לבן, ואי ע"ה פ' אחות נחשו (כסא בתרא קי). הנשוא אשה צריך לבדוק באזהרה ע"י אמו'ל רוב בנים דומים לאחי האם לכן משמע משום שלכן אחי רבקה לכן היא אם יעקב וגם אם עשיו ורש"י ש' איני יודע ס"ל שכנס יודעים ה' מאחות חשוון בן עמינבד וכאן זה מיותר ואי"ז כ"כ יניע חידוש כי בתה"ק תמליד יש חידושים ובה' מוכה מרובה.

השי"ת ירחם שיתקיימו כל דברות ובספר ברוך וכל ברכות האבות הקדושים בכללות ופרטות אופיא ויסע אופן אופיא אימי, ה' ירחם שנצח שימוא עכשיו כל הברכות הדאבות הק' ברכות וישועות וחסה דערלעבן משה דקטן ותמיד הרי חתה צדקת גמורה ואין צ"ל שאל לרמז אבן אורחא עוד דבר מן הד' שאך הוא הארמי אח רבקה ולס' יצא ממנה עשיו מ' אחיה היה לבן, ואי ע"ה פ' אחות נחשו (כסא בתרא קי). הנשוא אשה צריך לבדוק באזהרה ע"י אמו'ל רוב בנים דומים לאחי האם לכן משמע משום שלכן אחי רבקה לכן היא אם יעקב וגם אם עשיו ורש"י ש' איני יודע ס"ל שכנס יודעים ה' מאחות חשוון בן עמינבד וכאן זה מיותר ואי"ז כ"כ יניע חידוש כי בתה"ק תמליד יש חידושים ובה' מוכה מרובה.

על הה"ק רבי צבי חרש משרת מרימנוב ז"ע לחגל זמא דהילולא

הנה זה עתה היה יו"ד קדישא של הה"ק רבי צבי חרש משרת מרימנוב ז"ע ואין יעזור השי"ת לו שזכות וזכות מל הצדק אמת יגנו עליו אופיא אייבג והנה זה הצדק לא ביום אחד נהפך לצדיק אלא שימש את הה"ק רב מגדל מרימנוב שנים רבות באמונה וא' קה מדרגות הנוראים ותפלאים וכמו שידוע שתפילת רבי הערש מרימנוב היה'ת אש להב' ומספרים שבר ביום שזה גבא אצל הדבי רבי מגדל מרימנוב ז"ע וכבר אז פלע גדולתו ועושרו ע"י מוסדותיו והלך וגדל כסודו בעבודת ה' שלו, וידע עם גדולתו היו'ל עניינים מיוחדים לפי עניו וגדלותו, אבל אנשים שלא הכירוהו ואת גדלותו לא יכלו לעמוד על סודו ועל כונת מעשיו ולכן היו כאלו שאם היו בפתע מגיעים באקראי ולא יודעים מי לפניהם ורואים אותו בלא לעמוד על סודו או אמנם היו רואים זאת, אך לא מבטנים מה שהם רואים משום שאין להם שכל להבין והו' חושבים שזה יתר על המדה כאילו עושה יותר מדאי חללה וכמו שלמשל מצד שחיה משרתו של רבו הק' מרימנוב ז"ע הוא היה מעמיד את התורן ומדליקו אבל כיון שאצלו זה זה היה עובדת ה' לכן תת' כדי המשך בעמ' ד'

ה'רה"ק רבי צבי הירש מושרת הכהן מדימונב זי"ע
 יומא דהילולא ל' חשון (תר"ז) [חלק ג]

המפתח מהשמים
 ורבות צבי בהכח בהיותו עוד משרת אצל רבי מנרל מרמנוב זי"ע, היה דרכו להלכין קודם התפילה מרקות פירות לבו הק', ע"מ שיהי' מוכן מיד כאשר יגמור רבו הקדוש את תפלתו ויטעום מיד מחמת תולשות הלב שסבל רבי מנרל מרמנוב, פעם אחת כאשר כבר בא רבו לבית המדרש, להתפלל והוא בתפוצה להכין את המרקת והנה המפתח של התיבה שם היו נתונים המאכלים אננו בידו, והיחס בהוריה ובסדקן לא מצא ובתוך כך כבר הגיעו הציבור לפסוקי דמורה, וגמר לבו כי יכנס להתפלל כי מה יעשה עוד ולא עשה ולמה יפסיד זמן תפילה, ויהי כאשר התלהב בתפלתו כדרכו בקדש כדע היה מופשט מגשמיות ומוחשבותיו היו מופשטות ענו מלות העליונים, ובין כך כבר גמרו את התפילה, בא אליו הגבאי כי יתן המפתח מן התיבה כי נחץ להחיש המרקת כד להשיב נפשו והוא ברוב ברוקו שם מכל העבר עליו קדם התפילה כי נאבד ממנו המפתח והעלה חרס בחיפושיו, והנה לתדרמת הגבאי דבנים רצ"ה ידו לכיסו והוציא את המפתח ומסרו ליד הגבאי, אחר כמותו את תפלתו נזכר שהלא חיפש את המפתח קודם התפילה גם בכיסו ולא מצאו תבהל מאד מפני השם ופלא שנעשה לו ואח"כ נודע שהיה המפתח ביד אחר, וכי מפתח זה ששלף מכיסו הוא הגיע לשם בדרך נס מהשמים. (ספר אר"א לבניה דף כט)

מענות נותנו העצומה
 ר' הרצ"ק ר"נ מדזפשיץ ז"ע הראה התחזקות לחרבי ר' הירש וכל דבר
 היה את האחרון פלא הוכיח בנ החזיק ר' אליעזר מדזינקוב לאכז מהוה"ע שיתן
 יתן מקדום לחרב ר' הירש וענה לו אביו, דע שכל גדולתו הוא מענותותו
 העצומה והנוראה, ובאם אחלק לו כבוד אזי יחרב את העולם, ואני יודע שהוא
 גדול ממני ויגיע עוד קצת שתעמוד על פתחו. עברו ימים ושנים וכבר נתפוסה הדיני
 ר' הירש, והרבי ר' אליעזר מדזינקוב נסע אליו ומטבתו ושיטתו ליכנס אליו, אמר
 לו הגבאים ש"א ליכנס מפני שרובני ישך אזי תמחין זמן מה עד שיעור משנתו
 ורצו ליתן לו כסא שישב ולא יעמוד ולא רצה, ואמר שרצוני לקיים דיבורו של אביו
 לעמוד דוקא. עוד סיפור שם, כי פעם אחר בבית הר"נ ואמר כי הוא מיוחס לזקנו
 הגאון מראטשבורג ז"ע ויש לו אתרוג אדיר ואינו עושה כלום, והרבי ר' צבי זה יש
 לו אתרוג כסודי והרבה מברכה בכל העולמות.

אורח ישראל
שנים עשרה שנה עבר עבודתו בקדושה ובטהרה וכל מעשיו באמונה בבית רבו השני ההר"ק רבי נפתלי בראפשיץ, יהי בשנת תקפ"ז אורח רעה גם חדרב בל נפל, נפלה עתה ראשו וכן רבב ישראל ופרשיו עלה השממה, ויבש לביתו בל חמטוב באפס עיניו ועוזבו באין גבור רבא דקמסהידו עליה. אבשי עיר רימטוב לא חשבו להצילמיו עליהם ולהנחילו כסא כבוד מפאת התרחקו מהם שנים עשרה שנה משך שבתו כפוף לפני ההר"ק מוהר"ש מרופשיץ ועוד והוא הניקח ר' אהרן הסתלקתו רבי הקדוש והטורר רב מגול מרימטוב זי"ע נטארו שמו מתלמידיו שלשה אנשים גדולים חקר לב בעל צורה, דא' היה רבי עקיבא והשני ר' ירמיה והשלישי ר' יעקב וזכר כולם לברכה לחיהוה, וחשבו אנשי הקהילה כי לאחד מהאלה הוכן כסאו להראות מקום רב, וע"כ רחוק מכלביותיהם ולא היה העלז על דל מחשבתם כי המלכות רב צב משרת זי"ע מלא מקום רב, אפי' שהם בעצמם ראו כי רבם הק רי"מ מרימטוב חממהו ויפקדוה על עמו ועל נחלתו ויורממהו לשבת למלאת מקומו הקדוש ויהיה הכהן על כסא, לאט לאט רבים ראו כי נתן ה' את רוחו עליו ונתן רוח עצה ורח דעת להשיב כרת לכל שואל וכאשר ישראל יאיש באוורים וידועו כי ככל אשר יאמר כן יקום, כה ראו עין בעין כי כל הנועצים עמו שעשו כדבריו גדלו והצלילו, המה ראו כן תמהו והחלו להתקרב אליו כל יראי ה' מסביב, ויצא שמו במקומות הקרובים כי פועל ישועות בקרב הארץ. וראשית דרכו תמיד היה לבדך את ישראל באהבה, מתוך אהבת ישראל עד היום זי"ע.

דגים מהשמים לכל שבק
פ"א ביקר רבינו ושהה בצל קורת הגאון הצדיק אבד"ק ווישיניצא, ודרש ממנו
הגאון הנ"ל שיאמר לו כונת רש"י ז"ל פ' נשא בפסוק מה תברכו את בני ישראל
לאמר להם כו', ור' רש"י אמור כמו זכור ושמור. אמר אחד הרהק מזהרציה
מלאות משאלתו והרמית לו דבר רש"י הללו עפ"י מעשה שהיה אצל רבו הקדוש
והנורא מזהרציה וזלתי"ו, סבר היה דגים על שיק וכבר נטו צלל ערב אבדו לו
ורבו שיעמיד המחבת על האש וישים בתוכה בצלים חתוכים ומים לבש"מ ויאמר
בכל פעם "לכבוד שבת קדוש", ויש כן והנה בתוך ק"א הביתה איש אחד
ממרחק ואמר כי מטרת ביאתו לשבת שבתו אצל הרהק ולקבל פנ"ק, והביא
עמו דרוזן להרהק' דגים לכבוד שבת קדוש ויקבלם בספר פנים יפות ממנו ויתקנם
המשך עמוד

ונפלה עוזהה בבית שבו כי ההוא אשר ה
בבית ההודי עשה ההלוי' את מוהר, כשמו
עשה לה' רבינו א' בכעס גדול
ואמור לחכות את מל המלך פסי, כי כשפ
שלח את ההוא אליו, ויירא בעל המלון מאד
ויירוב על סוס קל וירחף אחור רבנו, ופל
לפניו ויתקח לו תלמיד את ההוא הרעה ו
ביתו שבו, כי לולא זאת לא יכול לרוא
לביטו כי בנפשו הוא. ויענהו רבינו לא תירא
ולא תתן לך אל ביתו שמה ואמור לו, עב
הורש בן שפרנצא עשה עליך שמעקור את
ביתו היתפלה שלד ביתו ולא תשכיר להם
המקום וכן עשה בעל המלון, ובעשר איה
ששת נשמע קול דופק בבית היתפלה מצלל
ובצלצל' שמע, ויתאספו וקן גדול ונכנסו
ופתחו ולא ראו מאמרו והן הפעמונים
המקשיקים עצמם, ובוללה מיראו את
ההבת גלי אבנים ובמקד פטו את הבת
השמא ובוללה שמונה עפר ואבנים והחרימו
את המקום לבתי יבואו שנה. – ובכל מקום
אשר נסג או רבין הראה גודלות ופלאות
ועד אן מספה ובכלל לא הגה שיצא מפה
וקושתו את שבה ריקם ויגדל שמו לברה
ותלחלה בקרב הארץ. וכאשר שבו לביתו
ויהיו אחוה כל בית ישראל מכל הערים

ממקומות הקדושים והרחוקים ומאו לא מלח
להיות נורד ללחם כי סף תועפות הגיע
אליו מכל כביבו וחפץ ה בירו העלה
ויסעו על פד לו חסו בו ויתנל על כסא
אשר כנה לפניו מאו ובה סף טוב וכל
בית ישראל קראו אותו בשם הרבי ה צב
שמו עטת מלכם בראשו בירו המנוח מקום
משכן בורד הקדוש מוהררמ' ז"ע מרימנוב
ושמעי' יצא עד אפסי ארץ.

כוונת הא"י
מסופר על רבני כי תלמידי הרחק רב
מגדל מריטובו חזר מכבודים, היו משתאים
ומשתוממים ונתפסלו מאד מתפלתו של
הרצ"ה שהיה מתפלל כחום ובתחלות
שאין כמותו, פעם את התאנון רבינו עזר
לפי רבו, כי בעת תפלתו נראים לו אותיות
ששומות, אמר לו רבו מה בשתוממות, מה
את רוצה, הלא תמה כוונת הא"י, - אז
רוצה, השיב, להתפלל רק בפרוש המלות
הפשוטות. - כן אמר לו רבו אבל זאת היא
הדרגה היותר גבוהה ואפשר רק לאדם
לשיים בדרך. (סידור - ר"א מרקוס)

כך נתגלה רבינו
במים האלה טרם נתפרסם שמו על פני תבל ואך הקדומים מסכים בהם וידעו תום דרכיו וגדלותו, ונפלאותיו אשר עשה ויבואו כפועם בפועל לחסות בצל כנפיו. והם היו עניים של יכל לטפס כל צרכיו, ובכך נאלץ להכין פעמיו לנסוע אל העיירות הקדומות, במקומות אשר שמעו מגיע, ואשר יכירוהו ויאהבוהו עיר מאז עמד על המשטר בבית מדרו הרחיק מוהרמ"מ מדרומם, וישובו לו עגלה, ויקח את מדרו משרתו עמו ויבואו עיר סאק, והיה שם אז איש נכבד וחשוב אשר חלה מחלה אנושה בחול הכל והראה ר"ל ויהי כי חוליו החמיר מאוד על הרופאים אמרו נושא, וכאשר נשמע בעיר כי הרחיק מוהרמ"מ מדרומם בא, באו כל בני בתו אל החולה ויעירוהו אליו כי יואל ללכת אתם ולבקד את החולה ולעזר עזר רבינו אולי יתעשת עליהם, ויהא עמוהם לבקד את החולה ויחל לרבו עמו וישיאלו מהם מכירים אתם אותי, אבל לא ענה לו החולה כי כוח היריבו כבר נשלל ממנו. ויש רבינו וציוה, הסרו כל ואנשים מזה, ויצאו כולם והוא לבדו עם משרתו הנער נשאר עם החולה, ויסעור את הדלת ויקח מקטרתו ויעצב בה אף וישב על הכסא ובעל המטה ומקטרתו בפיו ששען חולו מעטן הבבס וצויערניים עצמות ומחשבות קדושות דרביקות ושוב מלא את מקטרתו בענני עשן עד שנתמלא כל הבית עשן, בתוך כך בא הרופא לבקר את החולה וכראותו על העשן היוצא מאוזוהו בסודרו, רצה את האש על המשקוף בחבטת עץ ויחל בחרי אף ויאמר דעתם את החולה העולה, להיו יענה כי חולה העולה במחלות אלו העשן סם הממית הוא. רבינו כאשר כלה את עבודתו, עמד מעל כסא ויפתח את החלון והניף בסודרו לדרוך את העשן, ויוצא את הנשט ודחה והחלץ סגו אחריו, ויעמוד אצל החולה וישאלוהו שנים המכירים אתם אותי, ולפתע ויחולל ענה לו בלשני שלום עליכם משרת אדומימי מוהרמ"מ יציל (ב) **כן נקרא טעם מדע ביהודא לרבי מפורסם** ויפתח רב הערש את הדלת ויבואו ב' ב' ורא' ישועה ח' סדף ע"ה ונשל רשת מהחוללה וברכו ברכת פרידה ב' בת שני החוללה נתנו לרבינו מדר מטבע זהב (נופל) משקה ר' אדומים וישיבתו כ' בשום מדרוכו לחזור לביתו ימלאו ר' שמונה אדומים ולא ישנו את הבטותם ויפדר מהם ויסע לדרכו ויבוא עיר ליסק, ויסר מיד לבית החולה וימצאוהו מתהלך על משענתו על פני הדדה לבקרת הנגיד החולה את פני כק רבינו צלחו פניה, ויושט ל' ימינו ויאמר "שלום עליכם רבי ומורי" ויושיבוהו על כסא וצה להביא לפניו מיני מטעמים ומגדנות, ויערכו לפניו שלחן כח עורך יין הרק ותפנוק מעינים, וישלמו לו השמונה זהובים בכבוד גדול, ויחכו כולם לקראת שובו לביתו, ויבא אנשים ונשים לבקד את רכותו ויסע לביתו בכבוד גדול. **אז הורגם האלה** נא שם מעט וינפש מטלטול הדרך, החברת האין ס' ויולחץ לכתת תלו האלה ולהביא לחמו ממרחק וישים לדרך פעמיו לפדות הגור, אל העיירות אשר בקצה הגבול, כי שמה ישיבו אבישם ומקודעו מאז עמד לשרת בקדוש לפני ר' מוהרמ"מ ויזע, ותקתו נשקפה כי יצליח ה' דרכו, ויהי כבוא אל המלון בכפר אחד סביב עיר סטראפוק, ויבוא לפניו בעל המלון בטענה כי חדר אחד מודיר בתו חנה אשר שמה בית מפקד לכל כלי תשמישו, קול רעה גרל נשמע מדי לילה ובה הבית מפורסם מאוד מזה, וחה ויערה אחתון ומגור מסבב וכו' ויכולו לפדות שמה לצרכיהם. ויאמר לו רבי צבי הירש: כך לאותו חדר ועמור על הסף ואמור בקול את תיבות אלו: "צבי הירש ק' שפירנצא צוה עזר" שתיסר מזה, ותשכון בבית שכן רע הלה פלוגי אלמוני" ויהי בבקר ויסע רבינו לדרכו האלה, ובעל המלון עשה כאשר צוה לו רבינו, וגיד את הדברים האלה, ועד מהה

יום ג' ב' כסלו

[illegible][illegible]

יום א' ל' חשוון

יום ב' א' כסל'

יום ה' ד' כסלו

יום ו' ה' כסלו

היוגר הבנים

אמונת גדולים, תורת הדרכות
ועבודת בענין חינוך הבנים (ג')

כי עקד הוא (ש)

תקומה ממעשה אבות, הבן. (ספר"ק "באר מנחם" ח"א - למוראדמו"ר הקדוש ז"ע)

ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם
הוליד את יצחק (כט, ט)

דקדוק פל הלשון ידוע ב"ק מוח
אמונ"ד זקוק"ל ביאר הענין ע"ד
המספר ב' בשנת תר"כ כשפד
הרה"ק מור רבי משה מעלה ויעזר
מהרה"ק רבי שלום ממעלה ז"ע
ביוצא את פלון, ראש חדש אלול
ה', אמר לו הרה"ק מבעלה תורה
ע"פ (תהלים קט"ד) יספה' עלים
עלים ועל בנים וכו', דרש הלבו מוח
כפלות הלשון עלים, אלא הענין הוא
דקדוק המילה לבנים טובים ועוקים
בדורה ובמנוח לשמה היא ע'
הקדושה, את רב"ה יא' ה' והוא
מונשך שמה קדושה לצאצאיו, אל
צועדים מ' הבנים בעקבותיו, הכל
תלו בו בפשלות, ואם או לא עליה
כהגון, עדין יש תקוה, לכשתק
מעשיו בתשובה ומעשים טובים
בקדושה ובטהרה, ממלא חיל שמים
קודש גם על חילו, שזהו כוח התשובה
לפעל למצב גם אחרי הפשלות, וזה
פירוש יספה' עלים - כשתוסף

ויתרונות הבנים בקדוה (כה, כט)
הגאון ר' שמעון סופר זצ"ל אבד"ק קראקא חכם פעם אחת את המעלה
בתם שדקדקו על בנייהם שלמורדק עקב חסרם שריסורא ה' בחדר
אחד ואף אם המלמד הוא יא' ה', בכל א' המורה קלם
ופורצים, יקלם את הק' הישר לעזב אחרות חיים. אמר מ' זאת אז
יכולין ללמד מן התורה"ק אשר חכמים הגידו לנו מ' מת אשר רבקה
אמנו היתה עוסקת על פתח בהמלך היה נפרס לצאת וכשעברה על
פתח ע"י עשו היה מפרס לצאת (ב"ר ס"ג והוא ב"ר"י) ולכאזה
תורה מלאה עשו נגדו שהיה נפרס לצאת, אבל יעקב למד לו לחן
למפת המדרש, דר' אמרו ח"ל (נדה ה') כשהולך במעייאמו נ' דלוק על
ראשו ומלמדו אות כל התורה סלה, ויש לו רב טוב לא החמה
למלאך, רק מלאך ה' צבאות ומה זאת חז' לו יעקב, אשר תפן לילך
לבהמלך, האם לא טוב ללמוד מפ' מלאך מלמדו בבהמלך"ד. אכן הענין
היה שאף שיהיה לו רב מלאך ה', לא אבה ללך ע' עש מורד אזה.
(לקוטי ישרים)

היוגר הבנים לאמת

למה לצערנו רואים את הים שסמנינו אצל הילד און חמר לילד כל ק'
ר'ל הומא הווא של שקר, והספי' הא' ידעה ומפוסטמת לכל מאד
כי אמו מלמדו כשאר לואמור עלוני שאני בביתו וכו', ומה נעשה
ק'ל בענין חלד התמים המבין שפלים לשקר בכל מיני אופנים, כמ'
שהתור זאת האב לעצמו, אך אם לא ח' רואה ההגה כאת במת לא ח'
ידוע שיש מציאת לומר שקר. (איש המדות - מאת הגאון ר' מנחם בער
ויסמנדל זצ"ל)

עלם אלקת, היינו ע"י התשובה, או
או יונשך הדבר לא רק עלים אלא גם
ועל בנים, שולדו מבר, ע"כ מדבר
הרה"ק ר' שלום ממעלה ז"ע
וכה באר ב"ק מוח ואמור' זקוק"ל
כפלה הלשון בפסוק ואל תולדות יצחק
בן אברהם, שאף לארד שולדו יצחק
בכל זאת אברהם חלד את יצחק,

שהבנים בו מכוונו הא' ופ"ל, דרש ב'
תולדות לאדם, שאם באחד פל, ש' לו
תקמה לקדש את פיו באמצעות
תקון מעשיו, ע"כ
והנה דבריו דק' לכאזה טען ביאר,
הדאק אפשר לומר על אברהם אבינו
עליו השלום, ראשון ואבות
הקדושים, שה' צדק לקדש את יצחק
אבינו ע"י שנת על יד תקון מעשיו
בתשובה, מ' לא עלה לו הדבר דו
מקורם

אלא הענין הוא עפ"י חזון ההתורה
הקדושה הא' נצחה ולעלם, ומדבר
ומסון לכל איש ישראל בכל אדם
ובכל זמן, הכוונה ע"פ היותו מ' כל
מעש האמת הקדושים ה' לעזר
ולסיע לכל הדורות הבאים אחרים,
להקל מהם ולהזות סעד לכל הא'
לטהר, וכמ"ש (שמות י"ד) אלה א'
בעזרי, וכמ"ש (שעשו נא א-ב)
הבטו אל צור הצבונם וכו' המבט אל
אברהם אביכם ולק' יוסף וצ"ל, מ'
הדברים יסבנו על מ' איש ישראל בכל
הזמנים וכל המצבים שיהי'

בגו צדיקיה המשך מעמ' ג

בתחילת חודש מרחשון, שבבית הגביר ר'
יעקב אברהמא ז"ל העמידו תנור חדש
בחדר משכבם והסיקו בו היסק ראשון
בלילה ההוא והזוהר בני ביתו שלא יישן
בחדר ההוא, כי אדי הקיטור מהיסק
הראשון יבססו בראשו ויזיק לו, דר' יעקב
לא שמע אליהם והלך לבדו וישן שמה,
בבוקר קמו אשתו בני ביתו וילכו לראות
לחדר משכבו לדעת שלומם, והנה הדלת
היתה סגורה וידפוק בחוזק את עיניה
והביא נפח וישרב את המנגעל ויבואו אל
החדר והנה הוא שוכב כמו מת, ויעצקו
ויטלטלו וינענעו ולא הריגו רק רוח קל
קוד נשב באפו, פניו כר שנתו וכולו היה
עור כאפ' ובידיו לא הרופא יאמר כי
הוא אינו יכל להחיות מתים וילך לו,
ותבא אשתו אל רבינו הקדוש מרימנו
בבכיה כי יעזור לה ויאמר לה רבינו מהרי
והביא נא שבע מאות ושלשים ותשעה
רייניש שכום שמו "ע"ק בן שרה" ויהיה
לי חלק לעניים להחיות נפשות אביונים,
גם היום עש"ק ונחזק להם ובזכות זה יחיה
גם היום

אחרי דקות אחדות באה וצורו כספה בידה
ונתנה הסכום הגדול לרבינו ויאמר לה
רבינו, טובי לביתך וצוי להם לו כס' תה
מקור ויפתחו את פיו בחוזק ויחטו מעט
לחן גרנו עד שיפתח את עיניו. היא שבה
לביתה ועשו כן ובכף השלישית פקח את
עיניו ויאנה. וימהרו אחרי הרופא והשתתם
הרופא של המראה של תחית הממים,
ועסק עמו ברפואת עד שהתחיל לדבר וכה
התחזק כוחותיו לאט עד שבים א' אחד
השבת עזב את מטתו,
והוא כולם פקחה ה' ונפלאותיו אשר
נעשה על ידי הצדק הנורא רבנו עבי
הדרש מרימנו ז"ע. (אם לביתך)

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל

ועינים פקוחות לחזות מעשה אלוקות,
אך אדם שח"ל ירם המוחם מונח בגשמיזם ורועה
עצמו בגשמיזם אויש מחצה בעיהם ע"כ אבריו אינם
יכולים לזכות לכל זאת, משא"כ מי שמזכך גופ
ואבריו אפי' בחזקת יכול להיות ולשמע וותיות,
אלא שחח"ק הוא דבר אחד ועליה ארז"ל שבמלה,
ומה שכתוב בחז"ל הוא על לקדש ולטהר שזוים
לתכלית האמיתית לאוניים ועינים לתכליתם וזמלא
לא תקשקש, ולראון נהנה מאוד מהחבר הזה ואן
לנו השגה ברם אלא ללמוד מרם מוסר בפשטות
להתחזק וללמוד, ומכל מעשיות הצדיקים התכלית
מזה צדק להביא התעוררות וליד שטייג בפשטות
ותמיד כמו כן לערך חשבון תפש צו שטייג.

כן מובא עוד מאמר שאמר הה"ק ר"י מוויז' שהוא
לקח עבודה של מלאך חנך שבחי' עבודה של מורנו
במדרש שמספר שעבד עם נעלים שחח' תפי'
מנעלים ועל כל תפדה תפדה היה מייחד יחודים
לבעשעפ' עבודה לש"ש ועיין שם הלשון המואב
שם ואילו רב הערש מרמנו לק עבודת מאבדום
אבינו. ואין לנו השגה חזקתו יגן עלינו אויף אייבוי

שיחת קודש המשך מעמ' ב

בעצמו ביטא א"ע לפני רם הג"ל ומה נבן כח התב
והתלמידים יחד.

עוד מסופר שפ"א חה הרב רב תערש ז"ע
במקומות מנוחה א' מעיינות המדפא ופנש שם את
הגאון בעל אמרי אש ז"ע או אחד מגדולי דוח
האחרים, והלך ה"ק רבי הערש לבקרו והואו קירם
מאוד והכניסו לחדרו ובאמצע שחתם אמר לו הגאון
הנ"ל: רימנובער רבי אומרים עליכם שאתם אומרים
רוח הקודש, ואין זה יתכן והוא מבואר בגמ' (סוטה
ה'). שגבר בטלה חה"ק ואן משתמשין בה במועני,
כן שאולו,

הנה ח' הה"ק רבי הערש שבאמת התבש"ע נתן
אונים לשמוע שיוכלו לשמוע כרוזין של מעלה

הדלקתו חה מפת בו בדביקות באש לדסה
ולא חלי ולא מרגיש מה קרה עמו עד כדי
שהיו צריכים להזיז משם מרחב שזה שקוע
בתפלות כי היה עלול להישרף חללת.
עוד מספרים שפ"א היה חה"ק רב צב חרש
ז"ע אצל החוזה מלובלין ז"ע ומותק שחה
משירת שורב חה"ק מרמנוב תאנון פנאי
החוזה שרבו הק' אינו אוכל מספיק כראוי
לצורך בריאותו וה' מסוס לו, ענה לו החוזה
שהעצה הא' שתפלל על רבו שאין יאכל
כראוי

ואם הלך חה"ק רב חדש משדת לשפך
שיחו בתפלה על זה אלא שתק כדי תפלה
הרגיש לפתע שהוא חלוש מאוד כי לא אכל
ג"כ וזה חייב ליתן משהו לפיו שלא יתעקף
ומזה ראו כמה גדול תמשמש של רמ"מ
מרימנוב שבעצמו לא אכל כראוי ועכ"ל ה'
דאגתו בענין זה על רבו ולא על עצמו וגם רל
דרגתו בתפלה שחשקו כוחות בה עד כדי
עילפון ח"ו ועכ"ל שהיה סה פל מדרגה

אלה יעמדו על הברכה אשר נדבם לבם לנדב להוצאות העליון לזיכוי הרבים

לעילוי נשמת

הרבנית הצדקנית מרת אהובה ליבא בת רבי יחזק אהרן ע"ה

אשלה

נלב"ע ב"ה במרחשון תשס"ה

ת. נ. ז. ב. ה.

לעילוי נשמת

האברך הקדוש והנעלה, האי צפת דהרה, ראשון היה למקראי קדש
בתורה עסדה אמ"ח, רודף צדקה וחסד במידה מזהבה ואדושה לכל דורש
ומבקש, וקבל כל אדם בסבב"י ונהרג נפשיא, צמד באהבה בלבבנו ולא
ימוש מוכרנו, ה"ה

הקדוש הרב בן ציון קוזמאן ז"ל ח"ד בן שיעל"ט א"הרה"ח ר' חיים דב

שליט"א

שנרצח ונעקד במדנת אינדי"ע בער מומימבי עקה"ש ביום כ"ט מדר -

השון תשי"ט

ארץ אל תכסי דנמ, נקום אבינו נקמת דם עבדך השפך ויהא למולין

וישר עלינו ועכ"ל

ת. נ. ז. ב. ה.

הנצח ע"י גיוסי וזוהנו ידידיו הקרים שיעל"ט מחשובי אנ"ש

משפחת לוי שחיין

לעילוי נשמת

רבי ירחמיאל בן ד' יוסף

ז"ל

נלב"ע ב' כסלו תשנ"א

ת. נ. ז. ב. ה.

הנצח ע"י בנו חיקר

ידידיו ר' שלמה חנך

טנבויים לרפ"ש והצלה

לעילוי נשמת

האשה החשובה

מרת פייג מלכה ע"ה בת הרב אבימזר

רבינוביץ

נפטרה ד' כסלו תשס"ה

ת. נ. ז. ב. ה.

הנצח ע"י ידידיו הנעלה, בנש"ק מגאון, הרה"ח

ר' ברוך מנחם רבינוביץ שליט"א - לייקווד - ארה"ב

משפחת רבינוביץ

לזיכוי הרבים להוצאות העליון לזיכוי הרבים

לזיכוי הרבים להוצאות העליון לזיכוי הרבים

לזיכוי הרבים להוצאות העליון לזיכוי הרבים

לזיכוי הרבים להוצאות העליון לזיכוי הרבים